ANUL III. — Nr. 740.

EDIȚIA A DOUA

MARȚI, 12 FEBRUARIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

SA POFTEASCA
Senatul și criza
IAR LEGĂTURI CU NEMȚII
DIN CRAIOVA
CERCETARI ȘI STUDII AGRICOLE
Dupe 25 anĭ
MORȚI ȘI VII

Bucurescĭ, 11 Februarie 1891.

Să poftească!

Criza de care bolește guvernul actual de cât-va timp urmează. In fie-care zi se vorbește de vre-o combinațiune și a doua zi ea este părăsită.

Am ținut pe cititoriĭ noștri în curentul tutulor versiunilor carĭ zilnic eșiaŭ la iveală. Astăzĭ soluțiunea la ordinea zileĭ este intrarea în cabinet a D-luĭ P. Carp și a unuĭ alt ministru moldovean.

Să examinăm și această eventualitate, precum am cercetat și toate celelalte, adică dintr'un punct de vedere cu totul imparțial.

N'am contestat nicĭ o dată și nu contestăm nicĭ astăzĭ că D. P. Carp este un bărbat de valoare, un politician eminent și înzestrat cu multe însușirĭ carĭ îl autoriză a se numĕra printre fruntașiĭ noștri politicĭ. De aceea nu cred că cauza pentru care ar intra în cabinet poate fi ambițiunea de a fi ministru. Dacă ar fi fost muncit de dorul unuĭ portofoliŭ, el ar fi putut de mult să intre în ministerul actual, căcĭ este șeful unuĭ grup însemnat în Parlament. Naște dar întrebarea:

Dacă D. P. Carp n'a luat parte de la început la formațiunea cabinetuluĭ Gh. Manu, de ce ar intra tocmaĭ acum și ce rezultat ar produce intrarea sa?

Spre a rĕspunde la această întrebare, trebue să recapitulăm în scurt cauzele căror se atribue criza actuală.

Se știe că, din punctul de vedere parlamentar, nu există nicĭ un motiv care ar putea provoca o criză. Guvernul merge în adevĕr cam greŭ în fața obstrucționismuluĭ unor minorităț̆ respectabile, dar, la urma urmelor, el dispune în ambele Corpurĭ legiuitoare de majorităț̆ suficiente pentru a guverna.

Din afară nu s'a produs nicĭ un eveniment însemnat care să poată avea vr'o înrîurire asupra compunereĭ ministeruluĭ actual.

Adevĕratele cauze ale crizeĭ sunt dar anormale. Ele sunt două:

1) Aniversarul din 10 Maĭ.
2) Mișcarea din Moldova.

Așa dar, modificarea cabinetuluĭ trebue să fie făcută în vederea acestor două împrejurărĭ.

Este vorba de a se forma un minister compus din elemente conservatoare, care ar putea să prezideze fără greutate solemnitatea de la 10 Maĭ și tot o dată să împace Moldova.

Imprejurul acestuĭ problem se mișcă criza ce bântuie cercurile noastre oficiale de câte-va zile.

Să vedem până la ce punt intrarea D-luĭ Carp ar putea înlesni o soluțiune a crizeĭ în raport cu sus zisele două chestiunĭ:

Mărturisesc că în zadar îmĭ muncesc creeriĭ pentru a găsi folosul ce ar putea aduce cabinetuluĭ actual faptul intrăreĭ șefuluĭ junimiștilor.

Ast-fel cum este astă-zĭ compus ministerul, el are în sînul sĕŭ treĭ miniștri junimiștĭ. Se poate chiar zice că sunt treĭ miniștri junimiștĭ și jumĕtate, căcĭ și D. Gr. Triandafil se cam apropie de junimism. Prin urmare D. P. Carp are jumĕtate din cabinet în partea sa și este șeful grupuluĭ cel maĭ însemnat al majorităț̆eĭ în Cameră. Fără concursul sĕŭ, guvernul actual n'ar putea merge măcar o zi. De ce ar părăsi dar D-sa această situațiune de *leader* al majorităț̆eĭ parlamentare, de mentor și epitrop al cabinetuluĭ, în schimbul unuĭ portofoliŭ?

Ce folos ar putea el aduce regimuluĭ concentrat?

Ar putea oare să împace spiritele și să facă ca ziua de 10 Maĭ să treacă în *liniște, pace și concordie?*

Nu vĕd cum, căcĭ intrarea sa în cabinet ar însemna din contra o înăsprire a luptelor existente. Ea ar fi privită de opozițiune ca o mănușă aruncată opiniuneĭ publice în împrejurările actuale.

Schimbarea n'ar fi spre bine, ci spre rĕŭ.

In loc de calea conciliațiuneĭ, guvernul ar apuca aceea a desfidereĭ. Este el oare destul de tare spre a o face? Dacă ar fi, de ce atâtea frământărĭ carĭ dovedesc maĭ mult slăbiciune de cât tărie?

Dar a doua cestiune, împăcarea Moldovenilor?

Ce concurs ar putea da D. P. Carp cabinetuluĭ actual în Moldova?

Ce reprezintă grupul junimist dincolo de Milcov? Un mănunchiŭ de tinerĭ culțĭ și inteligențĭ, dar care nu are încă nicĭ un contact cu nevoile generale și locale ale Moldoveĭ.

Predomnirea acestuĭ element în guvern din cauza situațiuneĭ anormale și disproporționate a grupuluĭ în Parlament, este una din cauzele de nemulțumirĭ în Moldova. Ce ar fi dacă această predomnire s'ar consfinți prin intrarea d-luĭ P. Carp în cabinet?

Iată de ce nu credem în această combinațiune.

Saŭ, dacă s'ar face, atuncĭ ar fi o dovadă că Regele voește a pune cestiunea între dînsul și partidele constituite, între Palat și Țară.

Dacă o vrea, să poftească! Lucrurile ar fi lămurite.

Este cine să ridice mânușa regală.

Dunăreanul

TELEGRAME

OPORTO, 9 Februarie. — Generalul în retragere Coreira Silva și maĭ multe alte persoane aŭ fost arestate; generalul a fost condus la fortăreța Foz.

CAIRO, 10 Februarie. — Osman Digma a fugit la Assaala.

HALIFAX, 10 Februarie. — O mare exploziune de gazurĭ s'a produs erĭ în mina Spinghill; s'a scos până acum 30 de morțĭ.

PARIS, 10 Februarie. — O întrunire a fosteĭ ligĭ a Patrioților sub președenția D-luĭ Deroulède a protestat contra participăriĭ artiștilor francezĭ la expoziția din Berlin; ea s'a dus să depue un steag înaintea statueĭ din Strasburg.

WASHINGTON, 10 Februarie.—Comitetul Camereĭ însărcinat să examineze bilul Senatuluĭ asupra liberuluĭ monetagiŭ al argintuluĭ a de[illegible] cu 8 voturĭ contra 4 să sfătuiască Camera de a respinge acest bil.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Dimisia Cabinetuluĭ Sêrbesc

BELGRAD, 9 Februarie. — Ministerul Gruicĭ și-a dat dimisia erĭ. Regența a invitat pe miniștriĭ să gereze afacerile până ce se va lua vr'o decisiune.

Cabinetul Gruicĭ motivează dimisia sa prin dorința de a face posibilă formarea unuĭ minister care să aibă față cu Scupcina o astfel de situație încât să poată să reguleze într'un mod maĭ priincios afacerile Statuluĭ.

VIENA, 9 Februarie. — *Corespondența Politică* zice că cabinetul Gruicĭ și-a dat dimisia pentru că nu maĭ era stăpân pe situația parlamentuluĭ. Regența a conferit cu D-nul Pasicĭ în privința formăriĭ nouluĭ cabinet. D-nul Pasicĭ a exprimat dorința de a consulta pe amiciĭ sĕĭ.

Senatul și criza

In tot cursul sĕptămâneĭ trecute a fost mare fierbere la Senat față cu poziția zdruncinată a Cabinetuluĭ Manu.

Un numĕr însemnat de senatorĭ liberal-conservatorĭ — treĭ-zecĭ—s'aŭ întrunit de câte-va orĭ în zilele din urmă și, discutând asupra dificultăților situațieĭ, aŭ căutat mijloacele prin carĭ s'ar putea pune capĕt crizeĭ, prin care trece atât guvernul actual, cât și întreg partidul liberal-conservator.

Vĕzênd că tot rĕul stă în desbinarea și în fracționarea partiduluĭ lor și că, din această cauză, liberaliĭ-naționalĭ câștigă pe zi ce trece maĭ mult teren, aŭ hotărît să încerce a reconstitui partidul, așa cum a fost la început.

Pentru aceasta, eĭ s'aŭ întrunit la D. Constantin Boerescu și aŭ luat următoarea deciziune scrisă și subscrisă de ceĭ prezențĭ:

Să aleagă o deputațiune de cincĭ, dintre ceĭ maĭ autorizațĭ, care să meargă la Președintele consiliuluĭ și să'ĭ propue soluțiunea aceasta: să reintre în partidul liberal-conservator și să ajute la reconstituirea luĭ din toate elementele primitive, subscriind un program comun și bine definit.

Dacă Generalul Manu crede că va putea îndeplini această operă, atuncĭ să rĕmâie la putere și toțĭ ceĭ carĭ azĭ sunt în opoziție, îĭ vor da concursul.

Dacă nu, atuncĭ să se demită de putere și partidul va desemna pe succesorul sĕŭ.

Delegațiunea, compusă din D-niĭ C. Boerescu, C. Esarcu, Ioan Plesnilă, Christofi Zerlendi și G. Brătășanu, a cerut Sâmbătă D-luĭ General Manu o audiență.

Președintele consiliuluĭ ĭ-a invitat pentru ierĭ, Duminică, la orele 11 și jum. dim. la D-sa acasă.

Ierĭ, decĭ, delegațiĭ întrunindu-se la D. C. Boerescu, aŭ mers la Generalul Manu și ĭ-aŭ transmis hotărârile celor treĭ-zecĭ de Senatorĭ.

Primul ministru ĭ-a ascultat cu multă atențiune, și după o discuție animată, la care aŭ luat parte D-niĭ C. Boerescu și Plesnilă, a declarat că primește în principiu soluțiunea propusă de dênșiĭ, că se simte în stare a aduce la îndeplinire reconstituirea partiduluĭ liberal-conservator și le-a cerut un armistițiŭ de câte-va zile, pentru a le da apoĭ un rĕspuns definitiv.

Am arătat pe scurt faptele, dar părerea noastră este că Generalul Manu nu e în stare să îndeplinească dorințele exprimate de liberaliĭ-conservatorĭ și că, maĭ ales D. Carp— sub impulsul Regeluĭ—va face totul pentru ca reconstituirea partiduluĭ liberal-conservator să nu se îndeplinească.

Vom reveni cu amănunte nouĭ.

Argus.

Iar legăturĭ cu Nemțiĭ

D-niĭ Lahovary și Duca aŭ fost primițĭ erĭ la Viena de contele Kalnoky.

Corespondența politică anunță că delegațiĭ românĭ și austriacĭ se vor întruni azĭ pentru a negocia reînoirea Convențiuneĭ pentru legarea cu Ițcaniĭ; se speră că negociările se vor termina către mijlocul sĕptămâneĭ. După semnarea convențiuneĭ relativă la aceasta, delegațiĭ românĭ se vor întoarce la Bucureștĭ. Apoĭ vor pleca la Budapesta ca să reînoiască convenția pentru Predeal, care expiră în curând, și să negocieze în privința unor legăturĭ noĭ la Rotenturm și la Ghimes. Româniĭ cred că pot să termine liniile carĭ conduc la aceste puncte în 4 saŭ 5 anĭ.

D-nul Lahovary a făcut de asemenea o visită principeluĭ de Reuss, ambasadorul Germanieĭ, la care a stat un ceas.

Intâia ședință a delegaților românĭ și austriacĭ pentru convenția Ițcanĭ-Burdujenĭ s'a ținut alaltăerĭ; negociările vor continua.

MOFTURI GUVERNAMENTALE

VIENA, 9 Februarie.—O scrisoare din Bucureștĭ, adresată *Corespondențeĭ Politice*, desminte știrile în privința crizeĭ ministeriale; știrile aŭ fost răspândite cu un scop tendențios. Nu ar putea fi vorbă de cât de numirea titularuluĭ lucrărilor publice, și chiar această numire nu este așa de apropiată.

ZĂPADA IN ITALIA

ROMA, 10 Februarie. — Zăpada a căzut așa de deasă în provincia Potenza în cât pe unele puncte atinge înălțimea de 3 metri; orĭ-ce lucru este întrerupt; provisiunile de iarnă sunt sleite în maĭ multe comune.

LUPTELE DIN AMERICA

BUENOS-AYRES, 10 Februarie. — 200 de fugitivĭ chilienĭ aŭ sosit la Mendoza; eĭ asigură că insurgențiĭ aŭ ocupat Pisagua, Iquique, Antofagosto și Sanaral.

SAN FRANCISCO, 10 Februarie. — Incrucișătoriĭ francezĭ „Chapelain" și „Volage" aŭ bombardat maĭ multe sate din Raita în archipelagul Sondelor; apoĭ aŭ debarcat trupele acolo.

Maĭ multe triburĭ indiene s'aŭ supus, afară de acelea de pe la munțĭ.

Cercetări și studii agricole

Ministerul agricultureĭ a trimis prefecților din țară o circulară, prin carĭ îĭ invită să trimită pămênturĭ și semințe de tot felul, pentru că a luat dispoziția ca stațiunea agronomică să facă analize și studieze cu deamĕnuntul toate plantele ce se cultivă în țară. Noĭ nu știm: să felicităm or să compătimim pe minister pentru dispozițiunea aceasta. In orĭce caz însă, pentru a nu trece de rĕĭ augurĭ, noĭ îĭ dorim ministeruluĭ succes, ca cel puțin în urma acesteia, să obțină și să vază oarecarĭ rezultate, după ce alte 3—4 circulărĭ și dispozițiĭ analoage aŭ rĕmas toate fără de rezultat, tocmaĭ din cauza *stagnațiuneĭ agronomice*.

Este în deobște cunoscut că guvernul colectivist, pentru ridicarea și îmbunătățirea producțiuneĭ țĕreĭ, voia în anul 1885 să angajeze cu contract, pe unul dintre ceĭ d'întâĭ himiștĭ agricolĭ aĭ Germanieĭ, pentru înființarea uneĭ stațiunĭ agronomice și organizarea și la noĭ în țară a unuĭ serviciŭ regulat de analize și experimente agricole, care să se ramifice și întindă ulterior cu concursul guvernuluĭ și al județelor peste țara întreagă. De și tratativele cu persoana competinte se începuseră, totușĭ D. Aurelian isbuti să le zădărnicească sub cuvênt că n'avem noĭ lipsă de streinĭ nemțĭ, ci avem noĭ oameniĭ noștri, pe carĭ îĭ putem forma, carĭ să înființeze și să conducă stațiunile agronomice. Și astfel D-sa își trimise un om al D-sale, pe D. Cârnu Munteanu, care atuncĭ se întorsese dela Nancy, unde studiase silvicultura și intrase în serviciul silvic cu gradul de subinspector, pe 2 lunĭ în Francia, ca să viziteze câteva stațiunĭ agronomice din streinătate. După o plimbare de 2 lunĭ, D. Cârnu se întoarce în țară, și de și în capitală eraŭ maĭ multe laboratoriĭ de Chimie complect organizate, dintre carĭ unele cum este cel dela monetăria Statuluĭ azĭ n'are nicĭ o menire proprie, și avînd și o grădină spațioasă putea fi lesne destinat ca stațiune agronomică, totușĭ D. Aurelian face să se voteze 60,000 leĭ pentru înființarea unuĭ laborator de stațiune agronomică la Ferestrĕŭ, în vechiul local al școaleĭ de meseriĭ sub direcțiunea D-luĭ Cârnu, care din silvicultor după 2 lunĭ de zile este metamorfosat în chimist technolog. Cele 60 miĭ, ca de ordinar nefiind suficiente, se maĭ acordă alte 15 miĭ, apoĭ iarășĭ alte 20 miĭ leĭ pentru laboratorul stațiuneĭ agronomice.

Odată stațiunea agronomică înființată, și dete zor ministeruluĭ cu adresele, și apoĭ ministerul cu circulările către prefecțĭ: Maĭ întîĭ în 1887, fiind D. Gheorghian ministru, se cer prin circulară către prefecțĭ și adună vre-o 300 probe de vinurĭ spre analizare, apoĭ pe anul 1888 se proiectează o mare expoziție de vinurĭ la Iașĭ. Nicĭ expoziția nu se ținu și nicĭ analizele nu le vĕzu nimenĭ. In anul următor 1889, directorul stațiuneĭ agronomice și totodată și director al școaleĭ centrale de agricultură — silvicultor și inginer hotarnic, pășĭ cu o altă idee nouă, de a face studiĭ de *vinificație*. După ce D-sa toată vara o petrecu prin județul Mehedințĭ ocupat cu hotărniciĭ și ridicărĭ de planurĭ de pădurĭ, iar stațiunea agronomică sta închisă, toamna când era să înceapă studiile de vinificație, D-sa plecă în „misie" la Paris, de și congresele și exposiția se închiseseră. Pentru vinificație însă, înainte de plecare, trimite oamenĭ laicĭ de oenologie și technologia vinuluĭ, la Odobeștĭ, Drăgășanĭ, Nicoreștĭ, carĭ în viața lor nu făcuseră analise de vinurĭ, în scop ca să asiste în viile de acolo la culesul strugurilor și să facă analisa musturilor la fața locului, apoĭ să adune date și material pentru stațiune, ca aci să continue studiile de vinificație. Experțiĭ trimișĭ la fața loculuĭ, unul copia din scoarță în scoarță ce le zicea D. Ioan Ionescu despre vinurile și viile de la Odobeștĭ, iar cel alt trimite de la Nicoreștĭ peste 100 kg. strugurĭ de diferite varietăț̆ carĭ fiind rĕŭ împachetațĭ, când aŭ sosit la stațiune eraŭ toțĭ mucezițĭ și putrezĭ încât din toate varietățile abia s'aŭ maĭ găsit ca la 4 kg. la o laltă, cărora s'a făcut analiza. In schimb însă directorul stațiuneĭ agronomice, întors de la exposiția din Paris ne îndeletnici cu o conferință despre cum era reprezentată silvicultura la expoziția din Paris. Deși în toamna 1889 i se maĭ acordase un al doilea chimist asistent, totuși în vara 1890 ceru ca ministerul să angajeze cu contract un neamț șchiop, ca specialist și expert în enologie și tratarea vinurilor, adică după 4 anĭ de studiŭ de vinurĭ și de vinificație să aducă un specialist strĕin, care cerere deși fu admisă de minister, totuși în ultimul timp fu revocată. Se știe că expoziția de vinurĭ ținută la Craiova a făcut un fiasco complect, și n'a dat nicĭ un rezultat decât a oferit d-luĭ Pĕucescu ocasiunea de a maĭ ține un discurs patriotico-economic și apoĭ ne-avênd pe cine să premieze cu medaliile duse, căcĭ afară de 2—3 producĕtorĭ nu eraŭ, încât pentru a nu le aduce înapoĭ le-a împărțit la subalterniĭ sĕĭ — la serviciul filoxeric, și stațiunea agronomică, pentru aparatele și instrumentele expuse — cel dintâĭ pentru omorîrea filoxereĭ, iar al doilea pentru cele întrebuințate la tratarea și analiza vinurilor.

Deși stațiunea datează de la 1886 și din toamna 1889 dispunea de 1 director și 2 chimiștĭ asistențĭ, totușĭ alte lucrărĭ n'a vĕzut nimenĭ încă de la ea, direcția pretexta insuficiență și inaptitudinea localuluĭ, vara e prea cald, iarna ger de nu poțĭ sta în laborator, odată lipsește gazul, altă dată îngheață apa, încât pentru a înlătura acestea Ministrul în iarna 1890 se gîndea serios să o mute în oraș și trimise delegațiunĭ ca să aleagă și cumpere case saŭ să caute loc, aci la Filaret, aci pe Cheiul Dâmbovițeĭ lângă școala de Veterinărie, unde se clădească cu 2—3 miĭ leĭ un local propriŭ al stațiuneĭ cu grădină mare pentru experiențe, etc. și în minister se lucra serios la proiectul pentru deschiderea unuĭ credit de $1/2$ milion leĭ pentru stațiunea agronomică.— Când se făceaŭ aceste lucrărĭ preparatoare și ameliorațiunĭ pentru stațiunea agronomică, venind în desbatere legea

contra cumululuĭ şi trecerea eĭ, şi silvicultorul chimist perzênd perspectiva d'a maĭ putea călări şi maĭ departe pe două institute de ştiinţă diferite, de o dată intervine la Cameră ca să se reducă prin buget retribuţiunea directoruluĭ staţiuneĭ agronomice, remânênd postul de director al staţiuneĭ numaĭ ca *director onorific*, distincţiune şi grad până aci necunoscut în analele laboratoriilor de chimie din Europa şi lumea întreagă, bine înţeles cu intenţiunea de a'şĭ mări şi reduplica leafa ca director al şcoaleĭ, ceia ce se întêmplă.

Deşi staţiunea dispunea de 2 chimiştĭ şi un director onorific, totuşĭ ea nicĭ în vara trecută nu produse nimic, ci a stat maĭ bine de 3 lunĭ de zile închisă ermetic din causă că directorul onorific era ocupat cu hotărnicĭ şi amenagiamente de pădurĭ, iar unul dintre chimiştiĭ eĭ era ocupat cu permisiunea directoruluĭ şi ministeruluĭ toată vara numaĭ la laboratoriul de chimie de la monetăria statuluĭ cu analise de petroliu şi apele minerale dela Govora, iar celalt fu trimis în *misie* la Viena ca să studieze acum analizele seminţelor, şi bolnav fiind tot timpul, petrecu la băile dela Grafenberg de lângă Viena. In fine spre toamnă se duse şi directorul onorific în misie, care aŭ devenit la modă, la expoziţia din Viena, după care D-sa ne a vorbit despre organizarea învĕţămêntuluĭ silvic.

Inainte de a pleca la Viena D-sa a maĭ fost în alte misiĭ prin Moldova de sus, etc. însărcinat fiind cu cumpĕrarea de reproductorĭ de rasă. Intre aceştia a adus la şcoală un taur olandez în preţul de 1200 leĭ care fuge de vacĭ mâncând pămêntul, şi până azĭ n'a gonit o singură vacă, şi apoĭ alte 4 junicĭ de Elveţia, rasa Zimenthal împodobite cu nişte clopote de cioae cât căldările şi foarte armonioase, dar în schimb vacile după experienţele staţiuneĭ daŭ lapte foarte puţin, maĭ puţin chiar de cât cele rele româneştĭ. Afară de acestea să zice că acum 2—3 săptămânĭ maiestrul lăptar ar fi reclamat şi dat o jalbă la minister, acuzând pe director, că nu se prea pricepe în ale administrăriĭ de moşiĭ, căcĭ a vîndut nutreţul şi fînul cel bun şi acum pe el 'l sileşte să dea la vacĭ numaĭ paie goale de grâŭ şi secară, în urma cărora vacile nu aŭ nicĭ un lapte iar el nu poate lucra nimic ci ia baniĭ statuluĭ degiaba, nu însă din vina luĭ. La aceste acuse ale inferioruluĭ, ca să arate cât sunt de nefundate, directorul onorific rĕspunse printr'o conferinţă despre lăptăria şcoaleĭ dela Ferăstrăŭ, ţinută la societatea centrală de agricultură, în care se încercă să dovedească că vacile româneştĭ ale şcoaleĭ sunt cu mult maĭ bune şi superioare în producţiunea de lapte celor elveţiane că daŭ de 5—6 orĭ atâta laptecât e greutatea corpuluĭ lor pe când cele elveţiane daŭ numaĭ de 4 orĭ atâta.

Ba ce e maĭ mult, de şi vacile şcoaleĭ cele nutrite vara cu pământul gol, fript de secetă, iar iarna cu paie goale de secară şi grâŭ *şi cu cocenĭ de porumb, pe carĭ ele îĭ mâncaŭ şi consumaŭ cu desĕvêrşire* aŭ ajuns să dea mare cantitate de lapte, să întreacă pe cele maĭ bune rase din streinătate, dar ele încă aŭ întrecut toate vacile de lapte din lume prin abundenţa lor de unt, laptele avênd până la 6—6 ½% unt curat, aŭ devenit adevĕrate vacĭ miraculoase, menite de a fi considerate de a 8-a minune a lumeĭ. Ministerul de agricultură şi finanţe ar face foarte bine ca să constate şi prin alţĭ himiştĭ şi să utiliseze aceste sorginţĭ preţioase şi necunoscute de venit al sĕŭ, precum caută să 'şĭ asigure şi utiliseze isvoarele de păcură şi minerale de pe moşiile sale. In fine, nu de mult am maĭ citit numele D-luĭ Cârnu ca făcênd parte dintr'o comisiune menită de a studia mĕsurile potrivite pentru îmbunătăţirea raselor de vite din ţară. Nu ştim dacă D-sa propune mĕsurĭ de îmbunătăţirea raseĭ vitelor, pe baza studiilor şi experienţelor propriĭ câştigate în mĕsurarea şi calcularea înălţimeĭ şi vechimeĭ arborilor, orĭ pe baza lucrărilor himice şi analizelor făcute de D-sa la staţiunea agronomică.

Aceste sunt pe scurt rezultatele obţinute de la înfiinţarea staţiuneĭ agronomice încoace care a costat pe stat vr'o 150 miĭ leĭ. Evident decĭ aveam tot motivul d'a sta la îndoială la început, dacă e să felicităm saŭ să combatem pe D-nu ministru pentru frumoasa'ĭ circulară. Nouă tare ne este teamă, că după 3—4 anĭ de studiĭ şi analise de seminţe şi plante să nu pretindă direcţiunea iarăşĭ aducerea unuĭ strein specialist în analisarea seminţelor şi a plantelor, şi la fine după 20 de anĭ să ne pomenim că staţiunea agronomică a făcut 4 analise agricole, ca şi şcoala de la Ferĕstrăŭ, care în 20 anĭ a dat 4 agricultorĭ. Noĭ, din contra, am fi dorit ca ministerul să cerceteze odată cu de amĕnuntul, ce s'a făcut de la înfiinţarea staţiuneĭ agronomice încoace, iar în schimbul mijloacelor date, şi pe savanţiĭ şi specialiştiĭ de 2 lunĭ de zile, lăsându'ĭ la o parte, să mute staţiunea în oraş, să o încredinţeze unuĭ himist distins şi om de muncă ca director, saŭ în lipsă de atarĭ să aducă unul din străinătate, cum se proectase la început, iar pe directoriĭ onorificĭ carĭ umblă după icre verzĭ să-ĭ treacă la pensie.

Dinulea.

RESBELUL DIN CENTRUL AFRICEI

LONDRA, 9 Februarie.—Trupele egiptene aŭ ocupat Tokar. Ocuparea a fost precedată de o luptă înverşunată. 2000 de arabĭ aŭ atacat pe egiptenĭ, a căror cavalerie a determinat victoria. Arabiĭ aŭ fost puşĭ pe fugă; eĭ aŭ avut 700 morţĭ; aŭ perdut două tunurĭ şi maĭ multe arme; egipteniĭ aŭ avut 13 morţĭ şi 47 răniţĭ.

Osman Diagma a fugit.

DIN CRAIOVA

Am promis că mĕ voiŭ ocupa de chestiunea demisieĭ biurouluĭ consiliuluĭ judeţian Dolj.

Că era o cauză, nicĭ că încape îndoială, şi chiar am arătat'o în ultima mea corespondenţă. Şi aci, ca aproape în toate, se daŭ zgomotele maĭ marĭ de cum faptele sunt în realitate

Iată dar cum este purul adevĕr:

Incă din anul 1870, îmĭ pare, consiliul judeţian de Dolj a decis a construi cu spesele judeţuluĭ un grandios palat de justiţie; şi, în acest scop, a obţinut de la Corpurile legiuitoare o lege prin care judeţul era autorizat a clădi acest palat până la concurenţa sumeĭ de leĭ 1,000,000. S'a maĭ autorizat judeţul ca să facă şi un împrumut pentru acoperirea acestor plăţĭ necesariĭ construcţiuneĭ.

De atuncĭ, consiliile judeţene carĭ s'aŭ succedat aŭ depus fie-care solicitudinea cuvenită ca să realiseze această dorinţă, care era împărtăşită de tot judeţul până într'atâta că maĭ la toate alegerile se luaŭ angajamente cum că palatul de justiţie va fi clădit.

Se alesese un loc pe care palatul să fie clădit, loc numit *Veron*, făcêndu-se şi planul necesar, care s'a şi aprobat,—dar revenindu-se asupra alegereĭ acestuĭ loc multă vreme s'a căutat altul.

Tocmaĭ în anul 1884 s'a căzut de acord ca palatul să fie clădit pe locul Episcopieĭ, proprietate a Statuluĭ. După câte-va intervenirĭ făcute de către consiliile de pe atuncĭ, Statul a cedat gratis judeţuluĭ acest teren foarte mare şi frumos sub condiţie ca pe el să se clădească palatul de justiţie.

S'a făcut noŭ concurs de planurĭ şi neconvenind nicĭ unul, s'a admis şi aprobat un plan făcut de D. arhitect Montureanu. Cam în starea aceasta se găsea afacerea clădireĭ palatuluĭ de justiţie când actualul consiliŭ judeţean a venit la cârma conduceriĭ afacerilor judeţuluĭ.

Această clădire devenise o legendă. Nimenĭ nu maĭ credea în realizarea ideeĭ. Actualuluĭ consiliŭ se vede că 'ĭ-a fost dat a o realiza. Se vede însă că şi aci ca în toate, norocul joacă importantul rol.

Prefectul interveni către guvern şi obţinu de la Stat suma de leĭ 300,000 care să fie drept plată pentru edificiul aparţinând Curţiĭ de Apel. Căută şi puse în concordanţă legea votată cu mijloacele baneştĭ de carĭ judeţul dispunea. Obţinu autorizaţia d'a dărâma vechiul local de pe acel loc. In fine, se deschide licitaţie şi se adjudeeă construcţia asupra societăţeĭ de construcţiunĭ cu suma de leĭ 996,295-65 care licitaţie s'a aprobat de consiliu şi Minister, depunênd societatea garanţie suma de leĭ 100,000 şi încheindu-se chiar contractul în mod definitiv.

Printre condiţiile contractuluĭ, consiliul are dreptul a numi un arhitect care să supravegheze lucrările de construcţie. Pe acest architect consiliul l'a numit în seara când biuroul sĕŭ a plecat indignat şi a demisionat.

Aci găsesc că este drept a spune, că d. Sava Şomănescu, preşedintele consiliuluĭ, şi Principele Alexandru B. Ştirbey, a ajutat mult pe d. Economu, prefectul, ca să reuşească in terminarea şi deslegarea tutor nodurilor ce întîmpina pentru realizarea acesteĭ clădirĭ.

Să vin iar la alegerea (orĭ numirea) architectuluĭ cu pricina. Eraŭ maĭ mulţĭ aspiranţĭ carĭ solicitaseră încrederea consiliuluĭ d'a conduce şi supraveghea lucrările de construcţie, uniĭ cu protecţiĭ maĭ micĭ şi alţiĭ maĭ marĭ.

Consiliul, condus de ideea economieĭ, a ales pe Carol Letarcek, inginer-architect al comuneĭ, care cerea plată suma de leĭ 12,000 în total. Iar biuroul preferă pe Albert Galeron, care cerea plată suma de leĭ 28,000; dar care presenta maĭ multe garanţiĭ de aptitudine.

De aci neînţelegerea. Am căutat a mĕ convinge carĭ aveaŭ dreptate. Majoritatea consiliuluĭ însă a revenit asupra ideeĭ sale, şi alegând pe d. Galeron, totul s'a împăcat aşa că astă-zĭ consiliul de Doljŭ continuă a ajuta pe prefectul sĕŭ în realizarea opereĭ de construcţie a palatuluĭ de justiţie ale căruĭ lucrărĭ deja aŭ şi început.

***

Ar fi destul la activul consiliuluĭ nostru general de Dolj, clădirea palatuluĭ de justiţie—dar, să vede că luĭ i-a fost dat să adaoge maĭ multe acte; — aşa de exemplu:

a) Construcţia de localurĭ pentru şcoale în peste 36 comune (localurĭ din noŭ) cu banĭ din casa judeţuluĭ.

b) Construcţia poduluĭ stătător pe apa Jiuluĭ la Bucovĕţ.

c) Construcţia poduluĭ de fer pe apa Jiuluĭ la Jitianu, făcut în unire cu Statul.

d) Proiect de construcţia unuĭ pod de fer pe apa Jiuluĭ la Brestza pentru care a consemnat şi consemnă mereŭ sumele de banĭ necesare şi în curînd va deschide licitaţie pentru darea in antrepriză a construcţiuneĭ.

e) A obţinut de la Stat permisiunea d'a ridica materialul vechiuluĭ pod de fer de pe apa Beica la Olt (Slatina) şi al aşeza pe apa Jiu la Comostenĭ.

f) A votat maĭ zilele trecute facerea unuĭ noŭ pod pe dube, pe apa Jiŭ la punctul Braloviţa-Răcarĭ.

g) A dat iară un vot prin care roagă guvernul să construiască noua linie de cale-ferată care să meargă la Gruea, începênd de la Craiova, trecînd până pe la Breasta, parcurând plasa Dumbrava, care este lipsită de asemenea linie şi a pus la dispoziţia statuluĭ suma de leĭ 600,000 peutru a servi la construcţia poduluĭ la Breasta.

Numuna

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul strădeĭ Brezoianu.

—✠—

Membriĭ clubuluĭ *Severin*, din oraşul cu acelaş nume, sunt convocaţĭ pentru ziua de 18 curent, ca să se pronunţe asupra escludereĭ din club a prefectuluĭ Urdăreanu, escludere cerută, conform statutelor, de către zece membri printr'o petiţiune adresată preşedinteluĭ aceluĭ club.

Se crede că escluderea se va admite de aproape unanimitatea membrilor.

Demnĭ prefecţĭ are Generalul Gh. Manu.

—✠—

In ultima scrisoare ce ne-a adresat D. Dr. Octavian Blasianu, citim următoarele cuvinte: *Lista sĕracilor sunt gata a v'o înainta îndată ce mĭ-o veţĭ pretinde.*

Rugăm pe D. Dr. Blasianu să bine-voiască a ne înainta acea listă a sĕracilor pentru a o publica.

Dacă D. Dr. Blasianu nu ne va îndeplini rugămintea, vom fi siliţĭ a considera întreaga sa epistolă ca un moft menit a arunca sare în ochiĭ naivilor Rămnicenĭ.

—✠—

In urma incidentuluĭ întîmplat la Viena cu fiul ministruluĭ nostru plenipotenţiar, D. Teodor Văcărescu va demisiona din acel post.

—✠—

Ministerul cultelor a decis ca *fondul milelor* să'l treacă de la acel minister la Mitropoliĭ şi la Episcopiĭ, spre a fi distribuite sĕrmanilor.

—✠—

Ministerul financelor a luat o dispoziţie că extractele de pe actele stăreĭ civile, necesare la regularea drepturilor la pensie, trebue să poarte legalizarea preşedinteluĭ tribunaluluĭ de prima instanţă, conform articoluluĭ 32 din lege. Orĭ care act care nu va avea această legalizare se va considera ca nul.

—✠—

D-niĭ C. Dimopol, Licius, Constantinescu, Orbescu, Crinescu, Eliad şi tînĕrul nostru confrate de la ziarul *Bucarest*, D. Rosenthal, aŭ trecut alaltăerĭ I-iul examen de drept.

—✠—

Azĭ începe concursul pentru postul de medicĭ veterinarĭ de zone. Sunt maĭ mulţĭ concurenţĭ inscrişĭ.

—✠—

In strada Cuviosul şedea d. Filipache Lecsino, care se cununase chiar ierĭ.

Peste noapte bietul om tocmaĭ când nuntaşiĭ părăsiseră casa şi el rĕmăsese cu mireasa, a fost lovit de un atac de apoplexie.

—✠—

Ridicarea zăpezeĭ a costat pe societatea tramwaiuluĭ până acum treĭ-zecĭ şi cincĭ de miĭ de leĭ, şi n'are deschis de cât linia găreĭ până în calea Moşilor la zece mese şi acea din calea Văcăreştĭ până dincolo de biserica Dobroteasa. De asemenĭ şi linia mică după calea Călăraşilor numaĭ până la Sfântul Gheorghe.

—✠—

Funcţionariĭ primărieĭ comuneĭ Buciumenĭ, din judeţul Iaşĭ, îşĭ permit a ceti ziarele şi a opri pe acele carĭ le plac în loc să le dea la destinaţie.

Rugăm pe onorata Direcţiune a poştelor să bine-voiască a rĕsplăti, după cum merită, pe aceştĭ abusivĭ slujbaşĭ.

—✠—

Eminentul şi activul medic, D. dr. colonel Ş. Geornescu, medic şef al corpuluĭ III de armată, a sosit în Bucureştĭ pentru a asista la inoculaţiunile cu limfa Koch ce începe azĭ a face D. dr. colonel Z. Petrescu.

—✠—

Vinerĭ, 15 Februarie, va avea loc în sala băilor Eforieĭ, balul ziaruluĭ umoristic *Tocila, mascat, nemascat, costumat, necostumat, în orĭ ce caz îmbrăcat.*

Balul promite a fi dintre cele maĭ vesele.

Preţul unuĭ bilet 5 leĭ.

Biletele se găsesc de vênzare la redacţia *Tocileĭ*, strada Arculuĭ 15.

—✠—

Ni se denunţă de un abonat al nostru că ajutorul plăşeĭ Codru din judeţul Iaşĭ, a abuzat de funcţiunea sa şi a impus consiliuluĭ comunal de reşedinţă al plăşeĭ ca cu banĭ din casa comunală să trimită în căutarea institutuluĭ antirabic din capitală, pe soţia sa muşcată de un câine turbat.

Dacă faptul se adevereşte nu putem de cât să'l blamăm, rugând pe onor. comitet permanent de Iaşĭ, ca să oblige pe ceĭ carĭ aŭ ordonat această cheltuială, să o acopere cu baniĭ lor propriĭ, comuna fiind destul de sĕracă şi Ministerul de interne avênd destule fondurĭ pentru acest scop.

—✠—

Domnul Rogojan a adresat o plângere, că D-na Rogojan, scumpa-ĭ jumĕtate, a dispărut d'acasă, luând una mie leĭ şi maĭ multe lucrurĭ.

Poliţia caută pe infidela consoartă.

IDEAL

Am vĕzut-o într'un val orbitor de lumină, în torentul scânteilor ce-l revărsa lustrul animat de tavanul depărtat, pierdut într'o florărie minunată de arabescurĭ.

In vastul salon, câte-va perechĭ, banale şi groteştĭ, priveaŭ cu nepăsare picturile aşezate în lungul pereţilor; parchetul lucitor, prelungea în adâncul nemărginit, siluetele lor subţiratecĭ şi diforme.

Rînd în rînd, vesele şi zgomotoase — cum îĭ omul mulţumit — perechile se iveaŭ, răpezindu-se în vîrtejul unuĭ vals, a căruĭ dulce şi suavă armonie vibra duios în vĕzduh.

Cu gândul aiurea, abia atingênd parchetul, uşoară ca o libelulă, prinsă pe braţul mameĭ sale, *dênsa* se arătă în cadrul sumbru al uşeĭ, lăsând privirea-ĭ să rĕtăcească neştiutoare şi neaţintită, peste astă lume alergând nesăţioasă în lungimea fără sfârşit a salonuluĭ.

Ce minte maĭ nebună după tot ce-ĭ cu adevĕrat frumos, ce gând avid după un ideal tot-d'auna neatins ar putea concepe chipul *eĭ*?

Minte rĕzvrătită, gând trăind tot-d'auna într'un vis mistic, semănat cu minunĭ de frumuseţĭ, produs al uneĭ imaginaţiunĭ supraexcitate, scoate din noianul atâtor vedeniĭ ce-ţĭ hrănesc sĕrmana ta inimă, şi vezĭ, cată, găsi-veĭ minune, întrupare maĭ desăvêrşită a frumosuluĭ ideal?

De-ĭ alerga cu mintea în moartele şi de de mult apusele vremurĭ, în carĭ trăiră atâţia aştri; de-aĭ gândi anĭ în şir cum să'ntrupezĭ tipul *Venereĭ de Milo* cu divinele creaţiunĭ ale luĭ *Raphail* saŭ *Buonarotti*; dacă într'un moment de fericită inspiraţiune, aĭ putea prinde şi fixa pe pânză seninul ceruluĭ la rĕsărit, în clipa când s'arăt zorile, atuncĭ aĭ avea azurul ochilor ieĭ; iar

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“ 72

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

IV

George Davidson

„Iţĭ spun acestea toate fiind-că am priceput după întrebările ce'mĭ facĭ că te interesează ast-fel de detaliurĭ.

„Aţĭ fost crescuţĭ unu lângă altul ca să zic aşa şi fosta ta vecină este dintre acelea pe carĭ le uită cine-va greŭ.

„Scrisoarea mea, care ar fi putut să aştepte vizita pe care 'mĭ o vesteaţĭ are alt scop.

„Dacă vanitatea saŭ o rămăşiţă de dragoste pentru locul naşteriĭ tale te-ar înpinge cumva ca să cumperĭ ruinele de la Boissy, îţĭ spun drept că am sfătuit pe contesa ca să se desfacă de ele.

„Dându'ĭ sfatul acesta, mĕ gândeam puţin la tine.

„Tu aĭ ajunge atuncĭ stăpânul locurilor unde autoriĭ zilelor tale eraŭ arendaşĭ, ceea ce desigur e măgulitor pentru vanitatea unuĭ îmbogăţit. Vreaŭ să crez că câştigurile tale în ţara dolarilor te îngăduesc uşor ca să facĭ lucrul acesta.

„Adică să cumperĭ ruinele.

„Trebue să te maĭ pun în curentul unuĭ fapt pe care cred că nu'l ştiĭ, afară numaĭ dacă nu veĭ fi păstrat niscaĭ corespondenţe fără ştirea mea, ceea ce m'ar mâhni, fiindcă îmĭ vine să cred că tu mĕ aĭ pe mine cel maĭ bun prietin al tĕŭ.

„Câteva lunĭ după moartea tatăluĭ tĕŭ, castelul de Boissy, aprinzêndu-se din întâmplare, a ars până la temeliĭ într'o noapte. Era în toiul ierni.

„Focul a isbucnit pe la ceasurile 11 noaptea.

„Bĕtrîna ducesă, care trăia foarte retrasă şi era foarte tăcută de când se măritase nepoată-sa, era singură la Boissy cu slujnica eĭ, tot Italiancă. Aŭ ars în camerele lor carĭ eraŭ una lângă alta.

„D-na de Vaunoise ar fi putut să ridice castelul la loc.

„N'a voit însă.

„Ea şade în Paris, şi nu ese din hotelul sĕŭ din strada Francisc I unde bărbatul sĕŭ a făcut înfrumuseţărĭ nespuse de carĭ nu era trebuinţă.

„Când lipseşte contesa d'acasă, se duce într'un domeniŭ vechĭ foarte trist în Berry la care ţine foarte mult.

„Insfârşit, ea este indiferentă de condiţiile existenţeĭ sale materiale.

„Sufletul eĭ e chinuit de vr'o suferinţă intimă ale căreĭ pricinĭ nu voeşte să le dea pe faţă.

„Tu nu veĭ găsi decĭ la Boissy, în cazul când atracţia pământuluĭ natal ţi-ar îndrepta paşiĭ în partea asta, de cât patru ziduri înegrite de foc şi pe jumĕtate carbonizate.

„Staŭ însă în picioare.

„Nu'ţĭ voiŭ descrie proprietatea.

„Este întocmaĭ cum aĭ cunoscut'o.

„Numaĭ casa e distrusă şi cred că'ţĭ pot spune că decând cu catastrofa care a făcut'o să sufere mult—fiind-că iubea pe ducesa, singura sa rudă—proprietaru n'a maĭ călcat p'acolo.

„Gîndeşte-te şi întreabă'ţĭ punga şi gusturile.

„Tu nu poţĭ să rĕmâĭ vecĭnic departe de patria ta d'intîĭ şi singura adevĕrată.

„Orĭ ce supărare aĭ avut până acum aĭ putut s'o uiţĭ.

„Mĕ opresc aci.

„Destul atâta pentru azĭ.

„Vino cât maĭ curând. Ce fel, eştĭ de opt zile în Paris şi nu aĭ venit încă să vezĭ pe vechiul tĕŭ camarad!

„Eŭ sunt mîndru de succesele tale, sunt fericit că te aĭ întors. Să crezĭ că n'am uitat legătura noastră veche şi cordială.

„Cum s'a trecut tinereţea noastră! Ştiĭ tu că o să avem patruzecĭ şi treĭ de anĭ?

„Timpul zboară cu iuţeală spăimântătoare!

„La revedere. Iţĭ strâng mâua.

«Prietinul tĕŭ»

„Felix Hardouin“

Pe colţul stâng de sus al scrisoreĭ era tipărit:

„Studiul D-luĭ Felix Hardouin, notar, 20 strada Universităţĭ“.

— Sigur că prietenia e bun lucru! zise Americanul, bietul Felix ĕsta este tot acelaş. Ce inimă bună!

Maĭ dechise câte-va scrisorĭ pe carĭ abia îşĭ aruncă ochiĭ.

Eraŭ de la tapiţer, de la giambaş, de la negustorĭ.

—Astea 'l privesce pe Sam, murmură el. Şi încet se desbrăcă.

George Dambert, cititorul l'a cunoscut de sigur, ajuns George Davidson, cum se numea el acum, era tot băiatul mêndru şi voinic de altă dată. Nu pierduse nimic din frumuseţea celor doĕzecĭ de anĭ aĭ sĕĭ.

Muşchiĭ braţelor se accentuaseră; faţa luĭ maĭ energică se maĭ întunecase. Voiajurile pe mare, munca luĭ pe câmp în arşiţa sóreluĭ îĭ bronzaseră pielea dând fisionomiĭ luĭ o expresie maĭ bărbătească şi maĭ poruncitoare.

In părul luĭ negru abia era câte-va fire de argint. Ochiĭ îĭ eraŭ maĭ strălucitorĭ.

Se ghicea într'însul omul care a suferit.

Maĭ înainte d'a se pune în pat, se întoarse la biuroŭ, trase un sertar şi luă o fotografie mică la care se uită multă vreme.

—Pĕrul îĭ e acum cenuşiŭ! zise americanul.

Deodată ochiĭ i se pironiră; studiă portretul cu un fel de groază.

—Ce asemănare! murmură el tare. Ochiĭ sĕĭ, buzele sale, gura sa, ovalul obrazuluĭ sĕŭ!

Şi peste o clipă dete din umerĭ:

—O să mĕ facă să 'nebunesc. Mi se pare că o vĕd peste tot locul! Vecinic înaintea ochilor meĭ şi sînt optsprezece anĭ decând am vĕzut'o pentru ultima oară. Am răzbătut lumea fără să iubesc, cătând în zadar distracţiĭ! Inima 'mĭ e închisă saŭ maĭ bine zis e o rană, o rană înveninată, un ulcer! Chipul eĭ mĕ urmăreşte şi îmĭ inspiră numaĭ gândurĭ de ură şi de răzbunare! Eram mulţumit adineaorĭ când citeam scrisoarea acea, gândindu'mĕ că şi ea sufere.

Pentru ce o fi luat ea pe contele de Vaunoise care o părăseşte şi o dispreţueşte? Pentru că el avea un nume!

Americanul bătu din picior.

—Un nume! ce poate să preţuiască el când nu şi l'a făcut omul?

Apropie portretul de obrazuĭ sĕŭ; începu să tremure, şi ca şi cum ea l'ar fi putut auzi:

—Pentru un ceas cât te am ţinut în braţe, mi-am pierdut viaţa! zise el.

Zări pe braţul sĕŭ drept un semn de rană mare.

(Va urma)

dacă printr'o dibace, maĭ mult măeastră combinare a culorilor, aĭ ajunge să daĭ obrajilor, albeață de neauă, cu acel colorit purpuriŭ ce-l zărești când se'ntind pe vârf de munte, vecinic albit și'nbătrînit de zăpadă, primele scânteĭ ale dimineţeĭ, și albuluĭ acesta mat ca fildeșul, catifelat și purpuriŭ, a-ĭ adăoga arta unuĭ pictor-geniu, care ţi-ar ajuta să-ĭ daĭ frăgezimea uneĭ petale de crin; dacă cu un ușor și ne'ngrijit joc de penel, aĭ lăsa să tremure în jurul unuĭ chip, ce numaĭ o imaginaţie setoasă de frumos, ţi-l poate crea, cosiţă galbenă ca razele din soare, și privireĭ să-ĭ poţĭ fixa acea visare, acea reverie fără hotar, a ochilor pierduţĭ într'o lume de închipuirĭ, fericit pictor, ţi-aĭ crea o divină imagine a unuĭ vis, pe care tot-d'auna geniile cele maĭ mărețe l'aŭ avut, dar pe care nicĭ o dată l'aŭ întrupat.

Din creștet, curmat la mijloc cu o cordeluță, pĕrul cădea în valurĭ ; cea maĭ ușoară adiere, cel maĭ mic suflu de vênt, îl ridica tumultuos de pe spate.

Roche albă, învăluia în cutele eĭ tremurânde, capul graţios, abia în desvoltare, al uneĭ copile. Era atâta farmec, așa splendoare rĕspândea în juru-ĭ, că ochi-mĭ răpiţĭ, și veșnic visând după frumos, în van se'ncercaŭ să descopere o imperfecţiune, în tot acest complex de frumuseţĭ divine.

Și mersu-ĭ ușor, liniștit și cadenţat, ca ritmul uneĭ simfoniĭ orientale, trăgea par'că o brazdă, prelungită în infinit, în lungul sclipitor al parchetuluĭ.

După cum vreme îndelungă și chinuitoare e nevoie să treacă până să'ţĭ recapeţĭ uzul simţurilor, când ceva prea neplăcut te lovește neașteptat, tot astfel, timp, care dacă nu ștergĭ, dar cel puţin aruncĭ un vĕl de uitare, curgĭ maĭ de grab, și așterne vĕlul, nu al uităreĭ, dar al putinţeĭ de a mĕ obișnui cu gândul, că atâţia anĭ de o arzĕtoare și nesăţioasă fugă după realizarea unuĭ vis, totd'auna vis, neaccesibil și ne'ntrupat, aŭ trecut în zadar, și că numaĭ întâmplarea mi-a putut descoperi *frumuseța ideală.*

De acum, gând obscur și tainic, cântă'ţĭ refrenul dorit; croiește-ţĭ minte răpită, vise fără sfîrșit.

Viaţa-ĭ lung și neisprăvit șir de zile, senine și frumoase, când aĭ la cine gândi.

De la Cășcioare

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul :*

Ziarul Adevĕrul	*100*	*leĭ*
Al. V. Beldimanŭ	*40*	„
D. Panaite Donicĭ	*70*	„
D. Anton Borneanu ing.	*20*	„
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3*	„
D. Barbu Nicolae prof.	*100*	„
Retre Mihail	*5*	*leĭ*
Preotul Chiriac Bidoianu	*20*	„
Gheorghe Pitiș prof.	*30*	„
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	*2.50*	
D. D. Marinescu-Bragadir	*200*	„
Un român de viță veche	*5*	„
A. C.	*2*	„
Iacob Fătu	*50*	„
I. Berberianu	*10*	„
P. Bancotescu	*5*	„
D-na E. C.	*15*	„
Iorgu D. H. Ioan	*22.50*	
Ghiță Stoenescu	*10*	„
V. Secăreanu	*5*	„
(Va urma)	*Total leĭ 715.00*	

MAURICE MONTEGUT

DUPE 25 DE ANI

I

Incă de la gară începuse să crească emoţiunea nervoasă a d-luĭ Allard. Intre fiul sĕŭ Iacob și nora sa Isabela, mergea, acum, fără să deschidă gura, ţiind de mână pe micul Paul pe care'l impresiona atâta seriozitate. Pentru ca bunicul să nu'ĭ vorbească de fel, de cutare și de cutare lucru, ca de obiceĭ, trebuia să fie un mister pe care imaginaţia luĭ de zece anĭ, dar prea desvoltată, îl găsea că'ĭ foarte trist.

La vîrsta de 65 anĭ Jean Allard sta încă drept, frumos cu frumuseţea bĕtrînilor indulgenţĭ carĭ zîmbesc trecutuluĭ, dupe zile lungĭ întrebuinţate ca să facă bine. Cu aceste treĭ fiinţe care'l înconjuraŭ, forma o singură familie cu un singur suflet. Intre tată și fiŭ nu se ivise nicĭodată un nor măcar de amărăciune orĭ de îndoială. Când se'nsurâ Iacob, din dragoste, nevastă-sa aduse în casă un complement de dragoste devotată; pe urmă Paul venise numaĭ decât, fără să fie rugat, și copilul acesta era bucuria definitivă pentru toţĭ.

Orĭcine s'apropia de familia aceasta fericită și leală se lipea de dînsa. Allard aveaŭ numaĭ prietinĭ ; și pe deasupra, se bucuraŭ de stima tutulor. Toată lumea se grăbea să vie în casa lor ; nu că se vorbea mult acolo, nicĭ fiindcă puteaŭ să rîză..... din potrivă, o melancolie plana peste dînșiĭ, ambiantă, — amintire d'altădată.

Jean Allard pierduse pe nevasta luĭ prea tînĕră, când s'apropia Iacob de 8 anĭ. „Luiza luĭ" — cum zicea el încă dupe atâţia anĭ fugiţĭ, murise fără veste, în floarea vieţiĭ, atuncĭ când nimenĭ nu se gîndise încă că ea ar putea muri. Murise în Vatigny, într'o casă pe care o avea dela familia eĭ, unde bărbatul sĕŭ, într'o vreme, o vĕzuse pentru întîia oară, o cunoscuse mireasă albă, amoroasă cu ochiĭ încântaţĭ.

Din ziua aceea fu închisă casa, rĕmase închisă timp de 25 de anĭ, până în vremea când Paul, care creștea prea iute, era plăpând și palid, din care pricină doctorul poruncise să fie dus la ţară.

Atuncĭ bunicul hotărî că se vor întoarce „acolo" și că celor viĭ li se va deschide iar templul moarteĭ.

Insă îl părăseaŭ puterile cu cât s'apropia de casa asta; trecutul întreg rĕsărea în faţa luĭ ; fantome rĕsbăteaŭ câmpia și toată mîhnirea veche îĭ copleșia inima. Murmura : „Luiza ! Luiza mea !"

Dac'ar fi fost singur, s'ar fi întors. Insă se uita la nepoţelul sĕŭ așa de bălan, așa de plăpând, așa de alb, maĭ mult fată decât băiat, cu pĕrul luĭ greŭ și cu ochiĭ prea pricepĕtorĭ; și pentru copilul acesta adorat prindea curaj și mergea 'nainte.

— Tată, tu suferĭ, vedem noĭ bine, vorbește-ne... și eŭ, îmĭ aduc aminte.... zise Iacob.

Jean Allard dete din cap, și arătând un cotiș de drum, subt niște plopĭ nalţĭ :

— Colo, vezĭ tu, Iacobe, colo, vezĭ tu, Isabelo, veneam foarte de multe orĭ..... eraĭ maĭ mic decât Paul atuncĭ.... câte-șĭ treĭ.... e grozav ca să se ducă cineva așa, să lase pe ceĭlalţĭ înapoĭ... Ah ! vezĭ că ne iubeam cu foc... trebue să știţĭ asta, copii meĭ... Ea a fost soţia cea maĭ bună, cu inimă mare, cu sfaturĭ bune, într'o formă adorabilă... Par'că presimţiam că perfecţiunile nu sînt făcute pentru pămîntul ĕsta... Vedeţĭ podul de colo..... acolo mĕ aștepta seara când mĕ întorceam, și de departe, când ieșam din gară, o zăream cum sta, în picioare, cu mâna pe ochĭ ca să mĕ vadă maĭ bine și astfel vedeam înaintea mea chiar fericirea, sufletul caseĭ mele !..... O ! Dumnezeule !.... iac'o.... casa !

⁂

II

O locuinţă burgheză, cu douĕ caturĭ, în mijlocul uneĭ grădinĭ, mărginită de o parte de drum și de partea cealaltă care se întindea până jos la gârlă. Copacĭ bĕtrînĭ, cu cuiburĭ de paserĭ, și o pace de loc retras, o liniște de mormînt. Bălăriile năpădiseră aleele; locuinţă unde orĭcine ar fi vorbit încet. O casă în picioare, dar vecĭnic închisă, face maĭ multă grije cuĭva decât o ruină ; letargia e maĭ misterioasă decât moartea... puţin suflet a rĕmas. Peste viaţa atîrnată, enigma deșteptăriĭ se propune și se impune.

— Iacă, Iacobe, — zicea bĕtrînul care se oprise pe peronul cu șase trepte mâncate de mușchiul lepros — acolo am vĕzut'o pentru întîia oară... avea atuncĭ optsprezece anĭ... o copilă... și eŭ, care eram bărbat p'atuncĭ, am tremurat în faţa eĭ, supus de mândria uităturеĭ sale d'întîĭ... Ș'acum vĕd ce faţă avea rochia eĭ, ce desen avea stofa, ce fel era ziua... Și tu, fiĭ sincer, 'ţĭ-o aducĭ aminte... puţintel ?

Şi fiul, prea serios, cu fruntea tăiată d'un creţ din pricina uneĭ silinţe a minţiĭ, rĕspunse :

— Da, tată, nu numaĭ puţintel... maĭ cu seamă decând am intrat în grădina asta... decorul deșteaptă amintirea... Colţurile acestea îmĭ sunt cunoscute... îmĭ pare că lipsește dintr'însele o fantomă albă, foarte dulce, în care aveam deplină încredere și care mĕ ducea în braţele eĭ, nebunește, subt o ploae de sărutărĭ.— Şi par'că ș'acum respir un parfum pe care 'l respiram atuncĭ.

— Iţĭ mulţumesc, Iacobe... îţĭ mulţumesc !... însă tu eraĭ copil p'atuncĭ !...

In casă, trecură din sală în sală, din odae în odae, opriţĭ la fiecare pas decâte un suvenir noŭ. Fiecare lucru, fiecare mobilă părea că strigă: „Și eŭ ! Și eŭ am păstrat ceva dela *Ea !...*"

Insă în ziua aceea nicĭ tatăl nicĭ fiul nu avură curajul se intre în camera moarteĭ.

— Mâine ! zise Jean Allard, zdrobit dup'acum de nevĕzutul contact al spectrelor deșteptate.

A doua zi de dimineaţă, pecând Isabela și Paul dormeaŭ încă, tatăl și fiul se regăsiră.

— Aidem !

Afară, un soare de Iunie lumina câmpia și în azurul ceruluĭ veselia pasărilor cânta viaţa fericită.

Cheia ruginită scârţii greŭ în broasca adormită și ușa camereĭ sfinte se deschise. Un oblon fu deschis și soarele intră, înviind lucrurile.

Vĕzură camera așa cum rĕmăsese în neorînduiala tragică în urma catastrofeĭ ; patul rĕmas deschis, în care se vedea încă urma uneĭ forme, florĭ uscate căzute pe covor, picate de pe cosciug... ceasornicul oprit la ceasul morţiĭ de o mână disperată, care voia să 'șĭ aducă aminte exact... și praful anilor, înfiltrat printre crăpăturĭ, era un fel de neauă ușoară peste mobilele petrificate.

Deschiseră dulapurĭ, rĕmaseră uimiţĭ în faţa rochiilor, a stofelor ofilite; bibelotu-rile familiare li-eraŭ scumpe, din pricina aceleia care umblase cu ele prin mână. Şezură dinaintea unuĭ biuroŭ mic de lemn de trandafir, îngânduraţĭ... coprinșĭ de frica neînţeleasă a uneĭ profanărĭ.

Jean deschise un sertar... și aci un pachet de scrisorĭ le izbi ochiĭ. Luiza nu avea nimic ce să ascundă, negreșit, saŭ că se știa nebănuită... Bărbatul eĭ nu căuta nicĭ o dată prin lucrurile eĭ.., ș'apoĭ moartea o apucase fără veste.

Jean Allard se miră când vĕzu o scriere necunoscută.

— Ce'ĭ asta ? murmură el. Eŭ nu'mĭ aduc aminte.

...Cum uită omul !

Deschise și Iacob câteva scrisorĭ. Le citea.

Deodată amîndoĭ îngălbeniră... și, repede, tatăl zmulse din mâinile fiuluĭ sĕŭ hârtiile acestea îngălbenite.

— Nu citi ! Te opresc !

Jean Allard părea nebun și tremura ca varga.

Toate scrisorile cântaŭ adulterul, toate începeaŭ astfel: „Luiza mea adorată... Singura mea dragoste... Iubita mea..."

— Aĭ citit ? întrebă Jean.

— Da... tată... dar asta nu însemnează nimic... adu'ţĭ aminte... vr'o rudă...

— Nu avea nicĭ o rudă !.. Iscălitura !.. să vĕd iscălitura !

Scrisorile nu aveaŭ iscălitură.... însă datele eraŭ scrise... date vechĭ, date urmate...

— Un an înaintea nașterеĭ tale, Iacobe !

— Tată ! strigă Iacob pricepĕnd bănuiala.

— Tată ! Nu sunt tatăl tĕŭ !

Bĕtrînul adună hârtiile, și, liniștit acum printr'o supremă violenţă, zise :

— Acesta'ĭ trecutul !.. N'aș fi trebuit să mĕ întorc aci !.. aș fi murit liniștit.... Nu maĭ eștĭ copilul meŭ ! Și Paul.... Paul !... Dumnezeule ! Casa asta este a mami tale !... Este a ta... Eŭ, nu trebue să maĭ staŭ aci... sunt un strein, după cum se vede... Adio !

Și fugi, fără ca Iacob să'l poată ţine.

III

Aŭ trecut lunĭ... toamna a început.... a început și frigul... Frunzele cad fără sgomot ; când trece vîntul s'aude o jale în desișurĭ.

Jean Allard nu s'a întors. Fiul sĕŭ l'a căutat peste tot locul în zadar. A pus să caute în gârlă... Nimic. Cine o să'ĭ spue dacă acela pe care voește el să'ĭ zică încă tatăl sĕŭ, e viŭ or e mort ?

Micul Paul a rĕmas galben și plăpând... poate chiar că e maĭ galben și maĭ slăbuţ decât când ședea în oraș, fiindcă, în bucuria de la ţară, are o mîhnire mare. Caută pe bunicul sĕŭ, vecĭnicul luĭ prietin, acel bĕtrîn care vecĭnic zîmbea, care vecĭnic îl îngrija... Paul îl reclamă, îl chiamă, și tatăl sĕŭ și muma sa respund plângĕnd.

Copilul, maĭ nervos decât orĭcând, are vedeniĭ noaptea...

Paul vede pe bĕtrînul, îĭ vorbește în somnul luĭ bolnăvicios cu vorbe dulcĭ... îl roagă să se întoarcă... Insă de câtăva vreme vedeniile acestea nu maĭ aŭ sfîrșit.. Paul spune că a vĕzut, în maĭ multe rîndurĭ, pe bunicul sĕŭ cum se uită la dînsul printre copaciĭ din grădină, de departe, prea de departe, însă era chiar bunicul.

Iacob și Isabela sunt coprinșĭ încetul cu încetul de o groază cumplită ; îșĭ închipue că Jean a murit și că chiamă la dînsul pe copilașul pe care'l adoră eĭ. Și, e adevĕrat, Paul se ofilește, se'ncovoae spre pămînt, atras de cineva.

Intr'o dimineaţă, în faţa caseĭ, copilul strigâ, cu mâinile întinse spre fundul grădineĭ, în partea despre apă :

— Bunicul ! bunicul !

— In ce parte ? zise Iacob.

— In ce loc ? zise Isabela.

— Colo, sînt sigur... l'am vĕzut ! era bunicul !

Alergară într'acolo.

O umbră fugea repede pe subt pomiĭ desfrunziţĭ, în ziua aceea de Octombrie.

— El este !

Jean Allard voia să fugă, însă nu'l duceaŭ picioarele.

Se simţia prins. Lunĭ întregĭ stătuse ascuns într'o cocioabă de ţăranĭ, considerându-se ca mort — însă *venea* maĭ în fiecare zi ca să vază de departe pe Paul maĭ cu seamă și chiar pe ceilalţĭ.

Paul ajunse cel d'intâĭ și sări de gâtul bĕtrînuluĭ cu avîntul uneĭ fiare tinere. Ingâna, în braţele unchiuluĭ, cu capul lipit de capul luĭ, cu pĕru'ĭ bălaĭ în barba luĭ albă :

— Dacă te maĭ ducĭ iar, eŭ mor!...

Isabela și Iacob se iviră. Și tatăl, înconjurat, prizonier, nu se maĭ apăra, însă plângea și nu zicea nimic.

Și Iacob zicea :

— Ne omorĭ pe toţĭ, uite-te la Paul, el te chiamă noaptea când doarme, te caută ziua... Eștĭ tata, simţ eŭ... ne iubim așa de mult... vezĭ tu... ș'apoĭ, chiar așa d'ar fi, oare nu'ĭ adevĕratul tată acela care a crescut pe copil, care l'a iubit, l'a îngrijit, l'a ocrotit în tot ceasul, ţiindu'l lipit de dînsul ?... Să uităm tot... să plecăm d'aci... dar să rĕmâĭ cu noĭ... Ș'apoĭ, te ţiŭ acum, și nu te las !

— Și eŭ ! și eŭ ! strigă Paul în braţele bĕtrînuluĭ.

Isabela luase în braţe pe socrul sĕŭ. Jean Allard se învoi.

— Da, da... murmură el—tot ce veţĭ voi... Luaţi-mĕ cu voĭ... păstraţi-mĕ, îngrijiţi-mĕ, apăraţi-mĕ chiar în potriva mea... fiindcă am suferit prea mult... Vreaŭ să cred că am visat... să uit pe morţĭ orĭ cine ar fi eĭ...

Şi întorcĕndu'se spre Iacob, zise tremurându'ĭ glasul :

— Ș'apoĭ... tu eștĭ tot copilul *Eĭ* !

I. S. Sp.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 11 Februarie

Şedinţa se deschide la orele 1 și jum sub președinţa D-luĭ Al. Holban.

Prezenţĭ 107 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Camera trece în secţiĭ până la orele 3.

SENAT

Şedinţa de la 11 Februarie 1891

Prezinţĭ 81 D-nĭ Senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D-nul N. Fleva cere dosarele privitoare la alegerile din Zimnicea.

D-nul P. Grădișteanu anunţă senatuluĭ că comisiunea pentru revizuirea unor articole din procedura criminală și-a terminat lucrările și mulţumește D-luĭ ministru de Justiţie care a asistat la toate ședinţele comisiuneĭ.

Se trece la ordinea zileĭ.

D. Orĕscu, căruia 'ĭ-a cedat cuvîntul D-nul Boerescu, vorbește pentru proiectul de lege al instrucţieĭ.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viţă veche	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ	10	„
(Va urma) Total	112	50

Ultime Informații

Ierĭ, după ce a vorbit cu delegaţiĭ Senatuluĭ, D. General Manu s'a dus la General Florescu, cu care a avut o lurgă consfătuire.

In urmă, general Florescu s'a dus la D. Lascar Catargiu, căruia i-a comunicat convorbirea ce a avut cu primul-ministru.

Seara a avut loc o întrunire a d-lor Lascar Catargiu, Vernescu și Generalul Florescu.

Nimic n'a transpirat din cele discutate la această întrunire.

O convorbire între un ministru și un fost ministru :

D. Păucescu s'a dus zilele trecute la D. Lahovary pentru a'l hotărâ la o împăcare cu D. Lascar Catargiu.

Păucescu:—Ar fi bine ca întregul partid liberal-conservator să se grupeze înprejurul bĕtrânuluĭ sĕŭ șef.

Lahovary :—Nu maĭ pot admite a avea de șef pe Lascar Catargiu care se lasă 'a fi condus de nas de un Iancovescu și de un Alex. Catargiu.

Păucescu :—Dacă am trebui să credem câte se zic, ne-am lua lumea în cap. Lumea pretinde că Hiotu și Papiniu te poartă de nas.

Se asigură că, dacă până în treĭ zile. d. general Manu nu va primi condiţiile ce i-a pus delegaţiunea Senatuluĭ, muturul corp îĭ va da un vot de blam, orĭ care ar fi formaţia ministerială cu care d. Manu s'ar presenta.

Le Temps din Paris află că ratificarea tratatuluĭ de comerţ Austro-German este asigurată. Numitul ziar adaogă că în lumea oficială — Germană — se crede că România și Elveţia vor aderea la acel tratat; adică că vor intra în Zolvereinul nemţesc.

Intre D-niĭ Carp și G. Manu :

— Dacă nu mĕ primeștĭ în minister cu condiţiile ce ţi-am pus, veĭ căpăta vot de blam de la Cameră ! a zis D. Carp.

— Dacă vreĭ numaĭ de cât să intri în minister în ast-fel de condiţiĭ, veĭ căpăta vot de blam de la Senat! rĕspunse D. Manu.

Intre Scylla și Charybda.

Eleviĭ claseĭ a șaptea de la liceul Sf. Sava ne-aŭ adus, douĕzecĭ și cincĭ de leĭ, obolul lor pentru liĭua culturală a tuturor Românilor.

Bucuria ce simţim înregistrând această știre, pentru cititoriĭ noștri, nu poate fi mĕsurată de cât cu speranţa ce o punem în generaţia ce se ridica și căreia dorim din toată inima d'a trăi, grăi și cugeta românește și numaĭ pentru Românĭ.

Sâmbătă 9 Februarie s'a ţinut al treilea examen la facultatea juridică.

Din 17 candidaţĭ a reușit : D-niĭ locotenent Pandeli, Polydor Ivașcu, Emile Buzoianu, Alexandrescu și Albu.

D. Gentili, prefectul de Vlașca, va fi înlocuit prin D. Lehliu, actualul prefect de Olt.

In locul acestuia, a fost numit D. Polihronie.

De asemenea vor fi înlocuiţĭ și prefecţiĭ de Roman și Bacăŭ.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 10 Februarie. — La întrunirea „Orpheonuluĭ alsacian-loran" D-nul Antoine s'a pronunţat contra participăriĭ francezilor la expoziţia din Berlin, într'un discurs, care a fost foarte aplaudat.

— Şeapte alegerĭ legislative s'aŭ făcut în diferite departamente. Cincĭ republicanĭ aŭ fost aleșĭ. Sunt douĕ balotage.

Intristata familie: Vladimir Linde, soţ; Ștefanie Linde, fiică; Iosef și Ana Grisberg, părinţĭ; Anton și Felicia Linde, socri; Sultana și G. Marderos, unchĭ; Victoria Andreașĭ, soră; George Andreașĭ, George și Emilia Berea, Carol, Iosef, Eugenie, Sofie, Anton și Felicia Linde, cumnaţĭ; Adela, Emil și Maria Cohanoschi, unchĭ, aŭ durerea de a vĕ anunţa perderea din viaţă a prea iubiteĭ lor, soţie, mamă, fiică, noră, nepoată, soacră și cumnată

Rosalia V. Linde

în etate de 26 anĭ, încetată din viaţă în noaptea de 9—10 Februarie ora 9 și jumătate.

Inmormântarea va avea loc azĭ Lunĭ 11 curent, orele 12 m.

Rugaţi-vĕ pentru ea.

Râmnicu-Sărat, 10 Februarie, 1891.

Comitetul Permanent al Judeţuluĭ Iașĭ

ANUNCIU

In ziua de 10 (zece) Aprilie a. c., ora 1 p. m., urmează a se ţine licitaţiune în camera acestuĭ oficiŭ, prin oferte scrise și sigilate, pentru a se da în întreprindere în total saŭ în parte pe plășĭ saŭ pe comunĭ, dupe cum se va găsi maĭ avantagios, construirea a 32 localurĭ de școlĭ în acest judeţ, iar la 20, aceiașĭ lună, după efectuarea licitaţiuneĭ se va ţine supra licitaţie tot în camera comitetuluĭ permanent.

Se publică aceasta spre cunoștinţa celora ce ar dori de a lua asemenea construcţiunĭ să se prezinte la licitaţiune însoţiţĭ de garanţia provizorie de 5 la sută.

Planurile, devizile și condiţiunile se pot vedea în cancelaria Comitetuluĭ permanent, în toate zilele de lucru până în ziua de licitaţiune

Președinte, **Bottez**

No. 498 1891 Februarie 8 zile.